

ת"פ 25245/01/17 - מדינת ישראל נגד צברי זמירו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 25245-01-17 מדינת ישראל נ' זמירו(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט עמי קובו
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. צברי זמירו (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד נעמה תור-זאבי

ב"כ הנאשם: עו"ד אלון דוידוב

גזר דין בעניינו של נאשם 1

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
 - א. **חבלה חמורה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 333 יחד עם 335(א)(1) ו- (2) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**").
 - ב. **החזקת סכין**, לפי סעיף 186 בחוק.
 2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 3.1.17 נפגשו המתלונן והנאשם בביתו. במהלך הפגישה פרץ ויכוח בין השניים על גובה סכום לתשלום עבור דבר מה שביקש המתלונן לרכוש מהנאשם. במהלך הוויכוח צעק המתלונן על הנאשם "אני אראה לך", והנאשם דרש ממנו כי לא יתנהג אליו בצורה כזו בתוך ביתו. בדרכו החוצה מן הבית דחף המתלונן את הנאשם בכתפו. **או אז נטל הנאשם סכין רחבה וארוכה, דחף את המתלונן מביתו והחל לנופף בסכין לעבר המתלונן. המתלונן ניסה להתגונן ויצא מהבית תוך שהנאשם הולך בעקבותיו ומכה אותו באמצעות ידית הסכין בפלג גופו העליון, במקביל ריסס בנו הקטין של הנאשם את פניו של המתלונן בתריסי גז מדמיע.** אדם שזהותו אינה ידועה, אשר היה ברחוב, ניסה להיחלץ לעזרת המתלונן אך הוכה על ידי הנאשם באמצעות ידית הסכין בראשו. **המתלונן ניסה להימלט מהמקום ואולם הנאשם המשיך לאוחזו בידו האחת ולהכותו באמצעות הסכין בידו השניה עד אשר הצליח המתלונן להימלט מהמקום כשהנאשם רודף אחריו.**
- כעבור כ- 20 דקות שב המתלונן לרחבת ביתו של הנאשם כאשר הוא אוחז במקל ואבן וכשהוא מלווה בבן דודו, רביע ורדה (להלן: "**רביע**") האוחז בידו מקל עץ אשר קצהו מעוגל לכדור, וזאת על מנת להמשיך בריב שהתפתח קודם לכן. משהבחין הנאשם בשניים מתקרבים לעברו, פתח במנוסה לביתו של נאשם 2 כשהמתלונן רודף אחריו ורביע מתקדם לכיוונו. נאשם 3, אשר הבחין בנעשה החל לרוץ אחריהם לכיוון ביתו של נאשם 2

כאשר בידו מוט ברזל. נאשם 2 אשר הבחין בנעשה ניסה לסגור את הדלת כדי למנוע מהמתלונן ורביע להיכנס לביתו, אז זרק המתלונן אבן לביתו של נאשם 2 ונכנס לתוך הבית. **בשלב זה פתח הנאשם את דלת הבית כשהוא אחוז בשתי סכינים ותקף את רביע באמצעותן**, כשרביע מנסה להימנע ממגע עמו והולך לאחור בעודו מרים את המקל ואומר לנאשם "לא באתי לריב איתך, תירגע, באתי לדבר". **או אז אחז הנאשם ברביע ופצע אותו מתחת לעינו השמאלית**. רביע אשר ניסה להתגונן מפני תקיפתו של הנאשם באמצעות הסכינים, המשיך לצעוד לאחור תוך שהניף לעבר הנאשם את המקל ופגע באמצעותו בראשו של הנאשם. במקביל ניסה המתלונן לסייע לרביע להשתחרר מאחיזתו של הנאשם. משהצליח רביע להשתחרר מאחיזתו של הנאשם והחל לרוץ מהמקום, זרק לעברו נאשם 3 מוט ברזל אשר פגע בגבו. **או אז דקר הנאשם את המתלונן מספר פעמים באמצעות סכין בבטנו, בגבו ובראשו תוך ששלושת הנאשמים מכים את המתלונן באמצעות מקלות, כשבני ובנות משפחת הנאשמים עומדים בסמוך ומנופפים במקלות מטאטא**. במהלך ההמולה נחבל הנאשם בראשו פעם נוספת. **בשלב זה ניסה המתלונן להימלט ואולם הנאשמים רדפו אחריו ונאשם 3 הכה אותו באמצעות כיסא פלסטיק תוך ששלושת הנאשמים גוררים אותו וממשיכים להכותו באמצעות מקל מטאטא ואבנים**. אז שב למקום רביע וזרק אבנים לעבר הנאשמים במטרה לסייע למתלונן להיחלץ מהנאשמים אשר אחזו והכו את המתלונן, אולם משהבין כי אין ביכולתו לסייע ברח ורץ להזעיק עזרה. **בשארית כוחותיו הצליח המתלונן לעזוב את המקום בעוד שלושת הנאשמים ממשיכים להכותו. כתוצאה מהמעשים פונה המתלונן באמבולנס לבית חולים מאיר כשהוא מונשם וסובל מדקירות מרובות, דקירה בבטן ימנית תחתונה, דקירה בגב ימני חודר בית חזה עם דימום רב ודקירות שטחיות במצח, בפנים ובצוואר**. בבית החולים הוכנס למתלונן נקז לחזה, הוא נותח בבטנו והדקירות בפניו נסגרו באמצעות סיכות. רביע נחבל וסבל מנפיחות מתחת לעינו השמאלית. במהלך האירוע נפצע הנאשם ופונה לבית חולים שם נתפר חתך בראשו.

3. בתום פרשת התביעה, הגיעו הצדדים להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן, ללא הסכמה לעונש.

ראיות לעונש

4. במסגרת הטיעון לעונש הוגשו תקליטורים ממצלמות האבטחה (תע/1 ו- תע/2), דו"ח איתור כליאות של הנאשם (תע/3), צילום המתעד את החבלה בראשו של הנאשם (נע/1) וכן תקליטור נוסף (נע/2).

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד נעמה תור-זאבי, הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן לאחר סיום פרשת התביעה במסגרתה נשמעו עדויות עדי התביעה והוצגו סרטוני מצלמות האבטחה. התיקון העיקרי בכתב האישום נוגע לשינוי סעיף החיקוק העיקרי מסעיף 329 לחוק לסעיף 333 יחד עם סעיף 335 לחוק בחלופות של ביצוע בצוותא ותוך שימוש בנשק קר. מהות התיקון נעוצה בהכרה בחלקם של המתלונן ורביע שתרמו להסלמת האירוע באופן שהמאשימה הסכימה שהיה בו כדי להשליך על היסוד הנפשי של הנאשם, ועל כן תוקן הסעיף לכזה שאינו מצריך יסוד נפשי של כוונה מיוחדת. המאשימה לקחה בחשבון את הנסיבות המיוחדות בהתנהגות המתלוננים ותרגמה זאת להקלה על ידי תיקון סעיף החיקוק, ועל כן אין מקום לשוב ולזקוף את הנסיבות האלו פעם נוספת לטובת הנאשם בעת גזירת עונשו. הדקירות עצמן הן חמורות, ניתן לראות בסרטונים תנועות מרובות של דקירה, כ- 5 או 6 תנועות

דקירה. דקירה אחת היתה בבית החזה וחדרה לריאה ואחרת באזור הבטן. המתלונן הורדם והונשם וכן היו דקירות נוספות כפי שבא לידי ביטוי במסמכים הרפואיים שהוגשו. הדקירות המשמעותיות היו באזור הבטן והחזה שהם מקומות שפוטנציאל הנזק בהם הינו קטלני ובנס לא נגרם אובדן של חיי אדם. עוד יש לתת את הדעת לכך שבשלב של הדקירות, כפי שניתן לראות בסרטונים, המתלונן אינו אווז בידו שום חפץ ואינו נמצא בפוזיציה מאיימת, הוא נמצא מחוץ לבית, לאחר שרביע כבר נמלט והוא למעשה לבד, ומנסה להימלט אך הנאשמים אווזים בו, כשסביבו טבעת של אנשים והנאשם דוקר אותו. בשלב הזה לא היה הנאשם בהתגוננות, אלא יצריו כבר היו משולהבים והפעולה נראית כפעולה נקמה. מבלי להמעיט בחלקם של המתלוננים, הרי שמרגע שהנאשם נכנס לבית אחיו, ניתן היה לסגור את הדלת ולהזמין את המשטרה. כמו כן יש לתת את הדעת לחלקו הראשון של האירוע, לפני שרביע הגיע למקום, שהוא אירוע אלימות די חמור, במהלכו הכה הנאשם את המתלונן נמרצות באמצעות קת הסכין ואף הכה עובר אורח שניסה לסייע. חלקו של הנאשם הינו חמור יותר מחלקם של הנאשמים האחרים בתיק. מתחם העונש ההולם הינו בין 4 ל- 6 שנות מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים לרבות פיצוי ועונשי מאסר על תנאי. לחובתו של הנאשם עבר פלילי מכביד הכולל 17 הרשעות ורישום נוסף ללא הרשעה בעבירות של שימוש בכוח ואלימות, שימוש בסמים, הפרעה לשוטרים, איומים, עבירות רכוש, החזקת סכין, תקיפות ואלימות במשפחה. הנאשם רצידיביסט בכל תחומי הפשיעה ומבצע עבירות מאז שנת 1996 והעבריינות מהווה עבורו דרך חיים. הנאשם ריצה בעבר מאסרים בפועל ואף ניתנו לו הזדמנויות שיקום. בעניינו לא הוגש תסקיר ולא בכדי. סיכויי השיקום לגביו אינם רלוונטיים. אמנם הנאשם הודה ואולם הודיה זו הגיעה בתום פרשת התביעה, ולפיכך יש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הגבוה של המתחם. לפיכך, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בחלקו הגבוה של המתחם לצד עונשי מאסר מרתיעים וכן פיצוי למתלונן.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד אלון דוידוב, צילומי האבטחה אשר קלטו את האירוע מלמדים על כך שהמתלונן חזר למקום עם רביע והוא נראה מסתער בעקבות הנאשם שנמלט לעבר בית אחיו של הנאשם. הנאשם נראה אווז בבנו הקטן ורץ לתוך בית אחיו שם נמצאים גם אשתו וחמש בנותיו, והוא עושה כן כאשר אין בידו שום חפץ. המתלונן מגיע למקום כאשר בידו מקל ואבן ואז מגיע רביע כשהוא אווז בידו מוט עץ עם גולה בקצה כשהוא מוסלק. הנאשם לא התכוון לתת למתלוננים לעשות בו שמות כפי שהם תכננו, ועל כן הגן על עצמו באמצעות שתי סכינים ביתיות שהיו במקום במקרה ורק באמצעותן הצליח להבריח את המתלוננים. רק כאשר הוא שלף את אותן סכינים אז המתלוננים, אשר היו מאוד נחושים לפגוע בנאשם, פתאום נמלכו בדעתם. עוד ניתן לראות, כי בטרם הנאשם פגע במישהו מהם נחתה המכה הראשונה על ראשו וכתוצאה ממנה נפער לו חור בגולגולת. מכה כזו משנה את כללי המשחק. לא ניתן לייחס לו יצר נקמה, כאשר יתכן מאוד שבשלב זה סבל מזעזוע מוח. הנאשם היה בלב ליבה של סערה, שהתחוללה בביתו, הוא הותקף, איום, דימם והיה מצוי בסערת רגשות. לא ניתן לייחס לו את הכוונה לפגוע, באמצעות הסכין, במקום שהוא פגע, ולא ניתן לייחס לו שיקול דעת ובוודאי לא יצר עברייני או נקמני. כאשר לחלק הקודם של אותו אירוע, מסרב הנאשם למכור למתלונן דבר מה ואז המתלונן מקלל אותו בביתו, בנוכחות בנו, ודוחף אותו. הנאשם שיודע מיהו המתלונן ומהו העבר שלו, דוחף אותו מחוץ לביתו ומכה אותו. המתלונן חוזר בתגבור של רביע כאשר הנאשם יודע שהמתלונן בעל עבר אלים. לתחושת הנאשם הגיע המתלונן כשהוא עם "דם חם" ומסומם. הנאשם לא יכול היה לדעת בשלב הדקירות שהמתלונן לא אווז כלום בידו והנאשם פעל מתוך צורך לסלק את האיום מביתו. המתלונן הגיע לבית החולים על רגליו וכך גם יצא ממנו, העובדה שהורדם והונשם כחלק מהתהליך

הטיפול שיעבר אינה מורידה ואינה מעלה. מאז חזר המתלונן לסורו וכיום הוא אף עצור בתיק גניבת רכב השייך לאשת הנאשם. המצב כולו נכפה על הנאשם, הנאשם לא יכול היה לדעת מתי מתכוון המתלונן לעצור את תקיפתו ועד מתי זה ייחשב כהגנה עצמית. הנאשם ישב בחצר ביתו עם בנו שעה שהמתלוננים כפו עליו את האירוע האלים. הסרטונים מראים כי הנאשם הוכה לפני הדקירות, יש לכך משמעות כאשר הדבר מתרחש סמוך לבית שבו נמצאים נשים וילדים קטנים, שעה שהנאשם לא יכול היה לדעת האם המתלונן הביא עימו כלי נשק נוספים, בהינתן עברו של המתלונן. כאשר הרקע הוא הסיפור הקודם שבו עזב המתלונן את המקום לאחר שהנאשם הכה אותו וכאשר ברור שהוא מסומם וכועס. מתחם העונש בהינתן נסיבות אלו מתחיל ממספר חודשי מאסר. הנאשם עצור תקופה ארוכה, השכיל לנצל את הזמן, למד 50 שעות לימוד בכלא, השתתף בקבוצות לימוד שונות, משמש כעצור תומך ונעדר עבירות משמעות. משפחתו נתונה בקשיים כלכליים גדולים מאז. רעייתו תושבת שטחים ואינה עובדת ולבני הזוג 3 ילדים קטנים. לחובתו של הנאשם אין עבירות אלימות כבר כמעט 20 שנה. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש שלא יעלה על שנת מאסר בפועל.

7. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, הסביר כי חש מותקף בביתו ונאלץ להגן על עצמו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

9. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם שמירה על שלמות גופו ובטחונו של אדם.

10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני-גבוה וזאת נוכח השימוש בנשק קר ומיקומן של הדקירות בפלג גופו העליון של המתלונן, אם כי יש לתת משקל לקולה לתרומתו הנכבדה של המתלונן להסלמת האירוע.

הנאשם הורשע בביצוע עבירה של חבלה ופגיעה בנסיבות מחמירות בצוותא, לפי סעיף 335(א)(1) ו-(2) ביחד עם סעיף 333 לחוק, אשר העונש הקבוע בצדה עומד על 14 שנות מאסר, וזאת לצד עבירת החזקת סכין. על החומרה שבפתרון סכסוכים באמצעי אלימות עמד בית-המשפט העליון, בין היתר, בע"פ 1892/15 **אבו מדיעם נ' מדינת ישראל** (31.5.15):

"בית משפט זה עמד פעם אחר פעם על הצורך בהרתעתם של אלו המבקשים "לפתור סכסוכים" בדרך אלימה. נקבע כי עלינו להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבחרים בדרך האלימות, בין אם הם עושים שימוש במקל ובין אם הם עושים שימוש בסכין או בכלי משחית אחר"

(בהקשר זה ראו גם ע"פ 3052/10 **זועבי נ' מדינת ישראל** (5.9.11); ע"פ 6223/11 **אגברנה נ' מדינת ישראל** (25.6.12)).

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 5089/12 **עובדיה נ' מדינת ישראל** (19.2.13), התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. הנאשם הצטייד בסכין והגיע למקום עבודתו של המתלונן, המתין עד שיצא ואז נצמד לגבו של המתלונן ודקר אותו דקירה אחת

באמצעות הסכין בגבו. הנאשם כבן 61 שנים, נעדר עבר פלילי, נותר בזירה על מנת להזעיק את כוחות ההצלה והביע חרטה על מעשיו. בית המשפט העליון העמיד את עונשו **על 50 חודשי מאסר בפועל** (חלף 60 חודשים).

ב. בע"פ 6973/13 **עמרן נ' מדינת ישראל** (23.9.14), נדחה ערעורם של שלושה מערערים, אשר הורשעו לפי הודאתם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בקשירת קשר לביצוע פשע, והמערער 1 אף בהפרת הוראה חוקית. המערערים קשרו קשר לגרום למתלונן חבלה חמורה משום שסברו שהעליב את אחותם. הם הצטיידו בסכינים, הגיעו אל המתלונן, תקפו אותו בצוואתו, ודקרו אותו בחזהו, בבטנו ועוד (המערערים 1-2 שלוש דקירות כל אחד, והמערער 3 דקירה נוספת). בית-המשפט קבע מתחם שבין 18 חודשים ל- 4 שנות מאסר, וגזר על המערערים עונשים של **43 חודשי מאסר, 40 חודשי מאסר ו- 34 חודשי מאסר בפועל**.

ג. בע"פ 4631/13 **מדינת ישראל נ' כרים** (25.2.14), נדחה ערעורם של נאשמים אשר הורשעו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשמים לקחו חלק בתגרה אשר פרצה מחוץ לאולם אירועים ויחד עם אחרים הכו את המתלונן במקלות, באגרופים ובבעיטות. לחובתו של נאשם 1 עבר פלילי והתסקירים בעניינם לא היו חיוביים. בית המשפט העליון אימץ את מתחם הענישה ההולם שנקבע (בין 18 חודשי מאסר לבין חמש שנות מאסר לריצוי בפועל). הם נדונו לעונשי **מאסר של 40 חודשים (נאשם 1) ו- 28 חודשים (נאשם 2)**.

ד. בע"פ 2735/14 **מדינת ישראל נ' אברמוב** (26.10.14), התקבל ערעור המדינה כנגד נאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם התארח בביתו של המתלונן, בין השניים פרץ ויכוח במהלכו שבר הנאשם כוס זכוכית אשר היתה בידו ודקר באמצעותה את המתלונן בצווארו. לנאשם עבר פלילי משמעותי וכן מאסר על תנאי. בית המשפט העליון העמיד את עונשו של הנאשם על **30 חודשים** וכן הפעיל את המאסר על תנאי בן 10 חודשים כולו במצטבר (**סה"כ 40 חודשי מאסר בפועל**) (חלף 29 חודשים).

ה. בע"פ 6384/12 **גינון נ' מדינת ישראל** (6.5.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה לפי סעיפים 333 ו- 335(א)(1) לחוק, בגין מספר דקירות בפלג גופו העליון של המתלונן, שאושפז ונותר. בעקבות עימות בין הנאשם למתלונן, עזב הנאשם את המקום, הצטייד באולר, ודקר את המתלונן. הנאשם נדון לעונש של **שלוש שנות מאסר בפועל**.

ו. בע"פ 2055/14 **עויסאת נ' מדינת ישראל** (05.11.14), נדחה ערעורם של נאשמים אשר הורשעו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשמים השתתפו בקטטה שפרצה בין מספר משפחות. נאשם 1 נעמד מאחורי המתלונן ודקר אותו במותן השמאלית בסכין. נאשם 2 אחז בסכין והניף את ידו על מנת לדקור את המתלונן, אך המתלונן אחז בסכין ומנע את הפגיעה. הנאשמים נעדרי עבר פלילי והתסקירים בעניינם היו חיוביים. בית המשפט העליון אישר את מתחם העונש הראוי שנקבע בעניינם (בין שנתיים לשמונה שנות מאסר בפועל) והם נידונו ל- **36 חודשי מאסר (נאשם 1) ו- 24 חודשי מאסר (נאשם 2)**.

ז. בע"פ 1929/12 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (24.4.12), החמיר בית-המשפט העליון בעונשו של נאשם אשר הורשע בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות. הנאשם בילה במועדון, ובעקבות ויכוח, דקר את המתלונן בחזהו ונמלט מהמקום. המתלונן הובהל לבית-חולים ונאלץ לעבור שורת

הליכים רפואיים קשים. בית-המשפט העליון העמיד את עונשו של הנאשם על **36 חודשי מאסר בפועל** (חלף 24 חודשים).

ח. בע"פ 48/12 **מדינת ישראל נ' בלקוול** (5.8.12), החמיר בית-המשפט העליון בעונשו של נאשם שהורשע בעבירה של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, כאשר במהלך ויכוח ליד מועדון, המתלונן ניסה להפריד בין הניצים, והנאשם דקר את המתלונן שתי דקירות בבטנו באמצעות סכין שלקח מאחד המעורבים. המתלונן אושפז ונותח. לחובת הנאשם עבר פלילי. בית-המשפט העליון העמיד את עונשו על **34 חודשי מאסר בפועל** (ללא ניכוי 8 חודשי מאסר שנוכו בהליך אחר), חלף 30 חודשים.

ט. בע"פ 2037/13 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (26.6.13), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, החזקת סכין ועוד. בעקבות ויכוח, הנאשם זרק לעבר המתלונן אבן אשר פגעה בפניו, בהמשך תפס בחולצתו, תקף אותו במכת אגרוף, ודקר אותו באמצעות סכין. הנאשם בעל רקע נורמטיבי, ללא עבר פלילי. נקבע מתחם שבין שנתיים לחמש שנות מאסר ונגזרו על הנאשם **30 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון אישר את המתחם והעונש.

י. בע"פ 5200/16 **כבוב נ' מדינת ישראל** (3.11.16), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונידון ל- **24 חודשי מאסר**. בין הנאשם למתלונן היתה היכרות עסקית, ונתגלע ביניהם סכסוך. המתלונן הגיע אל מועדון לילה שבו שהה הנאשם, ועלה לעמדת התקליטן. מיד לאחר מכן, עלה הנאשם לעמדה מאחורי המתלונן, ודקר/חתך אותו בצווארו באמצעות סכין מטבח. הנאשם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, והתסקיר בעניינו היה חיובי. בית-המשפט העליון אישר מתחם שבין 20 ל- 48 חודשים, ולא התערב בעונש.

יא. בתפ"ח 4975-07-16 (מח' מרכז-לוד) **מדינת ישראל נ' נסראללה** (12.9.17), הורשע נאשם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם הגיע למקום מפגש עם המתלוננים כשהוא מצויד בסכין. הדברים הסלימו לכדי קטטה שבמהלכה פגעו בבנו הקטין של הנאשם וגרמו לו לשבר בארובת העין. בתגובה דקר הנאשם את המתלוננים דקירות בפלג גופם העליון. נקבע מתחם שבין 24 ל- 52 חודשי מאסר. לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות שאינן רלוונטיות. בית המשפט התרשם כי לא היתה כוונה מראש לפגוע במתלוננים וכי לא היה זה הנאשם שהיה אחראי להסלמת האירוע, ולפיכך גזר עליו **מאסר למשך 39 חודשים** לצד עונשים נלווים.

12. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שתחילתו של האירוע היה ויכוח בין הנאשם למתלונן, שעה שהיו בביתו של הנאשם, על רקע סירובו של המתלונן למכור לנאשם דבר מה. בהמשך לכך צעק המתלונן על הנאשם "אני אראה לך", ודחף את הנאשם בכתפו. בתגובה לכך, נטל הנאשם סכין, דחף את המתלונן מביתו והחל לנופף בסכין לעבר המתלונן. המתלונן ניסה להתגונן ויצא מהבית תוך שהנאשם הולך בעקבותיו ומכה אותו באמצעות ידית הסכין בפלג גופו העליון. עובר אורח שניסה לסייע למתלונן הוכה אף הוא על ידי הנאשם באמצעות הסכין בראשו. המתלונן ניסה להימלט מהמקום ואולם הנאשם המשיך לאוחזו בידו האחת ולהכותו באמצעות הסכין בידו השנייה עד אשר הצליח המתלונן להימלט מהמקום כשהנאשם רודף אחריו.

בהמשך, חזר המתלונן למקום כאשר הוא אוחז במקל ואבן וכשהוא מלווה על ידי בן דודו, רביע, שאחז בידו

מקל עץ אשר קצהו מעוגל לכדור. כאשר הבחין בהם הנאשם נס לבית אחיו, נאשם 2, אשר ניסה לסגור את הדלת כדי למנוע מהמתלונן ורביע להיכנס לביתו. המתלונן זרק אבן לעבר ביתו של נאשם 2, ואז הנאשם פתח את דלת הבית כשהוא אוחז בשתי סכינים ותקף את רביע באמצעותם, תוך כדי שרביע נסוג לאחור. בהמשך פצע את רביע מתחת לעינו השמאלית, ורביע המשיך לצעוד לאחור תוך שהניף לעבר הנאשם את המקל ופגע באמצעותו בראשו של הנאשם, באותה עת ניסה המתלונן לסייע לרביע להימלט. בהמשך דקר הנאשם את המתלונן מספר פעמים באמצעות סכין בבטנו, בגבו ובראשו תוך ששלושת הנאשמים מכים את המתלונן באמצעות מקלות, כשבני ובנות משפחת הנאשמים עומדים בסמוך ומנופפים במקלות מטאטא. בשלב זה נפגע הנאשם בראשו בפעם השנייה. ניסיונותיו של רביע למלט את המתלונן לא צלחו והוא נמלט להזעיק עזרה שעה שהנאשם והאחרים המשיכו להכות את המתלונן עד שהצליח להימלט.

13. עוד יש לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **חלקו של המתלונן באירוע;** אין מחלוקת בין הצדדים כי המתלונן הינו בעל עבר פלילי משמעותי ובעל רקע של שימוש בסמים. אשר בחלקו הראשון של האירוע, הגיע לביתו של הנאשם וביקש לקנות ממנו דבר מה. בשל חוסר רצונו של הנאשם למכור לו את הדבר, אמר המתלונן לנאשם "אני אראה לך" ובהמשך דחף את הנאשם בכתפו, שעה שהיה בביתו, בנוכחות בנו של הנאשם. אין ספק כי היה זה המתלונן אשר גרם הסלמת הוויכוח על ידי שימוש באלימות פיזית.

כעבור כ- 20 דקות, לאחר שחלקו הראשון של האירוע הסתיים והמתלונן כבר עזב את המקום, הוא שב אליו מצויד במקל ואבן וכן בליווי אדם נוסף, רביע, אשר היה מצויד אף הוא במקל שבקצהו חלק מעוגל, וזאת במטרה ברורה להמשיך את העימות בינו לבין הנאשם. המתלונן רדף אחרי הנאשם לבית אחיו, לשם ניסה הנאשם להימלט, וזרק אבן אל עבר דלת הבית כאשר ניסה נאשם 2 לסגור אותה. בתגובה לכך פתח הנאשם את הדלת כשבידו סכינים, ובהמשך התנהלו הדברים כמתואר בכתב האישום המתוקן. אין מחלוקת כי מעשיו של המתלונן תרמו משמעותית להסלמת האירוע המתואר, ולולא שב למקום היה חלקו השני של האירוע נמנע. כך גם התנהגותו של רביע תרמה להסלמת האירוע, כאשר הגיע ביחד עם המתלונן למקום כשהוא מצויד במקל המעוגל בקצהו, ובהמשך רביע, אשר הותקף על ידי הנאשם באמצעות הסכינים, הניף לעברו את המקל ופגע באמצעותו בראשו של הנאשם.

נגד המתלונן ורביע הוגש בגין אירוע זה כתב אישום בבית משפט השלום בכפר סבא, כאשר למתלונן יוחסה עבירה של תקיפה סתם, ולרביע עבירה של פגיעה כשהעבריין מזוין.

עם זאת, מעשיו של הנאשם לא היו בנסיבות של קרבה לסייג לאחריות הפלילית של הגנה עצמית. בחלקו הראשון של האירוע הנאשם הגיב באופן חסר פרופורציה לדחיפה של המתלונן והחל להכותו נמרצות באמצעות ידית הסכין, וגם בחלקו השני של האירוע עמדו בפניו אפשרויות שונות למנוע את המשך הסלמת האירוע. כמו כן, יש לתת את הדעת כי בשלב מסוים של האירוע, עוד לפני הדקירות, ניסה המתלונן לברוח מהמקום ואולם הנאשם ביחד עם הנאשמים הנוספים מנעו זאת ממנו ובשלב שבו דקר הנאשם את המתלונן כבר לא נשקפה לו סכנה מפני המתלונן ורביע.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע**

העבירה; מתוך נסיבות המקרה ניתן ללמוד כי ביחס לחלקם של הנאשמים האחרים בתיק זה, הרי שחלקו של הנאשם הינו המרכזי וביחס אליהם הוא ביצע את החלק המשמעותי יותר, בשים לב לכך שהיה זה הנאשם אשר תקף את המתלונן, בחלקו הראשון של האירוע, באמצעות ידית הסכין בראשו,

ובחלקו השני של האירוע היה זה הנאשם אשר דקר את המתלונן מספר דקירות בפלג גופו העליון.
נאשם 2 הורשע בעבירה של תקיפת סתם לפי סעיף 379 לחוק. הנאשם 2 הורשע במסגרת הסדר טיעון, והושת עליו עונש מאסר בפועל של 10 חודשים הכולל הפעלת 8 חודשי מאסר על תנאי.
נאשם 3 הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק. במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים הושת עליו עונש מאסר בפועל של 10 חודשים.

בהקשר זה נתתי דעתי לעונשים אשר נגזרו על הנאשמים האחרים בתיק זה, ואולם כאשר עסקינן בנאשמים שהורשעו באותה פרשה, על בית המשפט לתת את הדעת ליחס בין חלקם של הנאשמים באירוע הפלילי, ובהתאם לכך לקבוע את עונשו של כל אחד מהם (כב' השופט א' שהם בע"פ 8204/14 זלום נ' **מדינת ישראל** (15.4.15) (פסקה 28)). עקרון הענישה האינדיבידואלית, כמו גם עקרון האחידות בענישה, מחייבים כי במקרים שבהם מתקיים שוני מהותי בנסיבות, יקבעו עונשים שונים לנאשמים, כל אחד על-פי חלקו ונסיבותיו (ראו ע"פ 7006/14 **תורג'מן נ' מדינת ישראל** (23.3.15)).

במקרה דנן, ישנו שוני מהותי בין חלקו של הנאשם לבין חלקם של נאשמים 2 ו-3 הן באשר למעשיהם, הן באשר לעברם הפלילי והן באשר לחומרת סעיפי האישום אשר יוחסו להם. על כן, סבורני כי לא ניתן להקיש מהעונשים אשר נגזרו על הנאשמים האחרים בתיק לגבי עונשו של הנאשם.

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה;** בנסיבות בהן דקר הנאשם את המתלונן באמצעות סכין מספר פעמים בפלג גופו העליון, הרי שפוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם הינו רב.

ד. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה;** כתוצאה מהמעשים פונה המתלונן באמבולנס לבית החולים מאיר כשהוא מונשם וסובל מדקירות מרובות, דקירה בבטן ימנית תחתונה, דקירה בגב ימני חודר בית חזה עם דימום רב ודקירות שטחיות במצח, בפנים ובצוואר. בבית החולים הוכנס למתלונן נקז לחזה, הוא נותח בבטנו והדקירות בפניו נסגרו באמצעות סיכות. המתלונן שוחרר מבית החולים ביום 7.1.17. כמו כן נגרמה לרביע חבלה ונפיחות מתחת לעינו השמאלית.

מנגד, במהלך האירוע נפצע אף הנאשם ופונה לבית חולים בלינסון שם נתפר חתך בראשו והוא שוחרר מבית החולים (נע/1).

ה. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;** מעשיו של הנאשם בחלקו הראשון של האירוע נעשו על רקע ויכוח אשר פרץ בינו לבין המתלונן. בחלקו השני של האירוע נעשו המעשים על רקע התלקחות העימות והסלמתו, עקב הגעת המתלונן ורביע למתחם מגוריו של הנאשם.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מ-18 ועד ל-46 חודשי מאסר.

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו, לרבות בשל גילו;** הנאשם יליד 1979, נשוי ואב

לשלושה ילדים אשר סמוכים על שולחנו בהיותו מפרנס יחיד. שליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח למשך תקופה משמעותית תפגע ללא ספק בנאשם ובבני משפחתו.

יצוין כי המתלונן הורשע לאחרונה, בין היתר, בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב, כאשר העבירות בוצעו בתאריך 4.8.17 כלפי רכב הנמצא בבעלות רעייתו של הנאשם, ונדון לעונש מאסר בפועל של 10 חודשים (ת"פ 20357-08-17 **מדינת ישראל נ' ורדה** (5.12.17)).

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;
תחילה כפר הנאשם במיוחס לו והתנהלה פרשת התביעה במסגרתה נשמעו כל עדי התביעה. בסופה של פרשת התביעה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון והנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, כאשר תוקן סעיף החיקוק שיוחס לו, לסעיף קל יותר שאינו דורש יסוד נפשי של כוונה מיוחדת, וכן תוקנו עובדות כתב האישום. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה.
במהלך מעצרו הנאשם סיים קורס מטפלים סיעודיים, בהיקף של 50 שעות.

ג. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו; לחובתו של הנאשם 17 הרשעות קודמות ורישום פלילי נוסף ללא הרשעה. הרשעותיו משתרעות החל משנת 2000 ועד לשנת 2017, והן בעבירות אלימות (בין היתר כלפי בת זוג), סמים, איומים, הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר. בגין עבירות אלו נידון הנאשם ל- 11 מאסרים, חלקם לתקופות משמעותיות. הרשעתו האחרונה, בגינה אף נידון למאסר בפועל של 4 חודשים, הינה מיום 21.5.17, שם הורשע בין היתר בעבירה של שימוש בכוח ואיומים למניעת מעצר. לחובתו אף הרשעות בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, מהשנים 2013 ו- 2005, וכן הרשעות בעבירת אלימות כלפי בת זוג, משנת 2010 ו- 2005.

17. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לעברו הפלילי המשמעותי של הנאשם.

18. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל אשר יהיה בחלקו האמצעי של המתחם לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

סוף דבר

19. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **33 חודשי מאסר** בפועל אשר מניינם מיום מעצרו 3.1.17.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון או על עבירת החזקת סכין.

ד. פיצוי בסך 2,000 ש"ח למתלונן. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.6.18 ויועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' טבת תשע"ח, 21 דצמבר 2017, בנוכחות הצדדים.